

Skärtorsdagsgudstjänst

- det nya förbundet -

Norra Nöbbelövs kyrka
2021

SAMLING

Psalm 926

Inledningsord ur Psaltaren 111:1-5

L: Jag vill tacka Herren
av hela mitt hjärta
i de rättrådigas krets, i menigheten.
Stora är Herrens verk,
de begrundas av alla som älskar
dem.
Höga och majestätiska är hans
gärningar,
hans rättfärdighet varar för alltid.
Han låter oss minnas sina under.
Nådig och barmhärtig är Herren,
Han ger föda åt dem som fruktar
honom,
han minns för evigt sitt förbund.

Bön om förlåtelse

Alla: Jesus Kristus, jag kommer till dig
i längtan efter upprättelse.
Jag har brustit i kärlek
till dig och din skapelse,
till mina medmänniskor och mig själv.
Förlåt mig.
Möt mig enligt ditt löfte
att ta emot alla som söker dig.

Förlåtelseord

Tackbön

Alla: O Gud, tack för att allt bärs av din kärlek,
för att du på nytt ger liv och mod att växa
och låter din barmhärtighet bo i oss.
I Jesu namn. Amen

Musik, Largo ur Sonat i e moll – Antonio Vivaldi

Dagens bön

När Kristus,

Du som samlar din kyrka

kring nattvardens bord,

förnya Guds förbund med oss.

Fördjupa vår tro, ena din församling

och sänd oss att tjäna så som du har tjänat.

I Guds, den Treeniges namn.

Amen

ORDET

Första läsningen ur Andra Moseboken 24:3-11

När Mose kom och underrättade folket om vad Herren hade sagt och om alla hans stadgar svarade alla med en mun: ”Allt vad Herren har sagt vill vi göra.” Sedan skrev Mose ner allt vad Herren hade sagt.

Tidigt nästa morgon byggde Mose ett altare nedanför berget och reste tolv stenstoder för Israels tolv stammar. Därefter gav han några unga israeliter i uppdrag att offra brännoffer och slakta tjurar som gemenskapsoffer åt Herren. Mose tog hälften av blodet och hällde i skålar och hälften stänkte han på altaret. Så tog han förbundsakten och läste upp den för folket. De sade: ”Vi vill göra allt vad Herren har sagt och lyda honom.” Mose tog blodet, stänkte det på folket och sade: ”Med detta blod bekräftas det förbund som Herren har slutit med er på grundval av alla dessa befallningar.”

Mose och Aron, Nadav och Avihu och sjuttio av Israels äldste gick upp på berget, och de såg Israels Gud. Under hans fötter var som ett golv av safir; det liknade själva himlen i klarhet. Han lyfte inte sin hand mot de främsta i Israel. De skådade Gud, och de åt och drack.

L: Så lyder bibelns ord.

Alla: Gud, gör ditt ord levande bland oss.

Musik, Sarabande ur Solo suite No. 1 i G dur – Johann Sebastian Bach

Andra läsningen ur Första Korinthierbrevet 10:16-17

Välsignelsens bägare som vi välsignar, ger den oss inte gemenskap med Kristi blod? Brödet som vi bryter, ger det oss inte gemenskap med Kristi kropp? Eftersom brödet är ett enda är vi — fast många — en enda kropp, för alla får vi vår del av ett och samma bröd.

L: Så lyder bibelns ord.

Alla: Gud, gör ditt ord levande bland oss.

Psalm 74

Tredje läsningen ur Markusevangeliet 14:12-26

Första dagen av det osyrade brödets högtid, när påsklammen slaktades, frågade lärjungarna: ”Vart vill du att vi skall gå för att ordna påskmåltiden åt dig?” Då skickade han i väg två av dem och sade åt dem: ”Gå in till staden. Där möter ni en man som bär på en vattenkruka. Följ efter honom, och där han går in skall ni säga till den som äger huset: Mästaren frågar: Var är salen där jag kan äta påskmåltiden med mina lärjungar? Då visar han er till ett stort rum i övervåningen som redan står färdigt. Där skall ni ordna för oss.” Lärjungarna gav sig i väg, och när de kom in i staden fann de att allt var som han hade sagt, och de ordnade för påskmåltiden.

På kvällen kom han dit med de tolv. Medan de låg till bords och åt sade Jesus: ”Sannerligen, en av er kommer att förråda mig, han som äter med mig.” Då blev de bedrövade och frågade honom, den ene efter den andre: ”Det är väl inte jag?” Han svarade: ”Det är en av de tolv, han som doppar i skålen tillsammans med mig. Människosonen går bort, som det står skrivet om honom, men ve den människa genom vilken Människosonen blir förrådd! Det hade varit bäst för den människan om hon aldrig hade blivit född.”

Medan de åt tog han ett bröd, läste tackbönen, bröt det och gav åt dem och sade: ”Ta detta, det är min kropp.” Och han tog en bägare, tackade Gud och gav åt dem, och de drack alla ur den. Han sade: ”Detta är mitt blod, förbundsblodet som blir utgjutet för många. Sannerligen, aldrig mer skall jag dricka av det vinstocken ger förrän den dag då jag dricker det nya vinet i Guds rike.” När de hade sjungit lovsången gick de ut till Olivberget.

P: Så lyder det heliga evangeliet.

Alla: Lovad vare du, Kristus.

Predikan

Musik, Sicilienne – Maria Theresia von Paradis

*** Trosbekännelsen**

Alla: Vi tror på Gud Fader allsmäktig,
himmelens och jordens skapare.

Vi tror ock på Jesus Kristus,
hans enfödde Son, vår Herre,
vilken är avlad av den helige Ande,
född av jungfrun Maria,
pinad under Pontius Pilatus,
korsfäst, död och begravnen,
nederstigen till dödsriket,
på tredje dagen uppstånden igen ifrån de döda,
uppstigen till himmelen,
sittande på allsmäktig Gud Faders högra sida,
därifrån igenkommande till att döma levande och döda.

Vi tror ock på den helige Ande,
en helig, allmännelig kyrka,
de heligas samfund, syndernas förlåtelse,
de dödas uppståndelse och ett evigt liv.

Musik, Largo ur Sonat i g moll – Henry Eccles

Förbön

Herrens bön

Alla: Vår Fader, du som är i himlen.
Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma.
Låt din vilja ske på jorden så som i himlen.
Ge oss i dag det bröd vi behöver.
Och förlåt oss våra skulder
liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss.
Och utsätt oss inte för prövning
utan rädda oss från det onda.
Ditt är riket.
Din är makten och äran i evighet.
Amen.

SÄNDNING

Välsignelsen

Psalm 451

Förberedelse inför Långfredagen

Korset vänds, svarta tygstycken läggs över altaret, stenar bärs fram. Den svarta färgen visar på Jesu sorg och övergivenhet. Stenarna symboliserar vår synd och smärta.

Fjärde läsningen ur Markusevangeliet 14:32-42

Så kom de till ett ställe som heter Getsemane, och han sade till lärjungarna: ”Sitt kvar här, medan jag ber.”

Men han tog med sig Petrus, Jakob och Johannes. Bävans och ångest kom över honom, och han sade till dem: ”Min själ är bedrövad ända till döds. Stanna här och vaka.”

Han gick lite längre bort, föll ner på marken och bad att få slippa denna stund, om det var möjligt.

Han sade: ”Abba! Fader! För dig är allting möjligt. Ta denna bägare från mig. Men inte som jag vill, utan som du vill.”

När han kom tillbaka fann han att de sov, och han sade till Petrus: ”Simon, sover du? Orkade du inte hålla dig vaken en enda timme?

Vaka, och be att ni inte utsätts för prövning. Anden vill, men kroppen är svag.”

Så gick han bort igen och bad med samma ord.

När han kom tillbaka fann han igen att de sov; de kunde inte hålla ögonen öppna, och de visste inte vad de skulle svara.

För tredje gången kom han tillbaka, och då sade han: ”Ja, ni sover och vilar er! Det räcker nu. Stunden är inne,

Människosonen skall överlämnas i syndarnas händer.

Stig upp, låt oss gå. Här kommer han som skall förråda mig.”

Sång och cello, Stanna här och vaka med mig, Taizé

Avslutning i stillhet

Medverkande:

Agneta Carlberg, präst

Marie Nagenius, kantor

Cecilia Weissenrieder, cello

Solveig Borgehammar, kyrkvaktmästare